

Dr hab. Aleksandra Pronińska, prof. UP
Instytut Neofilologii
Uniwersytet Pedagogiczny
im. Komisji Edukacji Narodowej
w Krakowie

Kraków, 19.04.2022 r.

**Ocena dorobku naukowego oraz osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych
doktora Daniela Słapka w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo**

na podstawie art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku
Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (z późniejszymi zmianami)

1. Sylwetka Habilitanta (wykształcenie i kariera zawodowa)

Dr Daniel Słapek w 2007 roku uzyskał tytuł zawodowy **magistra filologii włoskiej** w Uniwersytecie Śląskim, a w 2011 - tytuł **magistra kulturoznawstwa** w specjalności językoznawstwo w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Po ukończeniu studiów doktoranckich na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego w 2013 roku uzyskał stopień **doktora nauk humanistycznych** w zakresie językoznawstwa na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej *Principi costruttivi del dizionario-macchina italiano-polacco. Approccio orientato agli oggetti* napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Wiesława Banysia.

Kariera zawodowa dr. Daniela Słapka jest związana z kilkoma uczelniami, chronologicznie są to: (i) **Uniwersytet Śląski** w Katowicach (w latach 2007-2013), gdzie pracował na stanowisku lektora (2007-2008), a następnie asystenta (2008-2013) w Instytucie Języków Romańskich i Translatoryki; (ii) **Uniwersytet Wrocławski** (w latach 2013-2020), gdzie pracował na stanowisku asystenta (2013-2014), a następnie adiunkta (2014-2020) w Instytucie Filologii Romańskiej; (iii) „**Ateneum**” **Szkoła Wyższa** w Gdańsku (w latach 2013-2016), gdzie był zatrudniony na stanowisku asystenta w Instytucie Filologii Romańskiej; (iv) **Wyższa Szkoła Filologiczna** we Wrocławiu (w

latach 2013-2017), gdzie był zatrudniony na stanowisku wykładowcy. Od 2020 roku do dnia dzisiejszego Habilitant pracuje w **Uniwersytecie Jagiellońskim** w Krakowie, na stanowisku adiunkta w Zakładzie Filologii Włoskiej w Instytucie Filologii Romańskiej.

Bogate doświadczenie zawodowe dr. Daniela Słapka uzupełnia okresowa praca w charakterze nauczyciela (2008-2011) i wykładowcy (2012-2013) w Kolegium Języków Obcych **Politechniki Śląskiej** w Gliwicach.

W trakcie pracy zawodowej w wymienionych wyżej jednostkach naukowych Habilitant wykazał się umiejętnościami organizacyjnymi pełniąc funkcje kierownicze: (i) p.o. **Kierownika Katedry Filologii Włoskiej** w Instytucie Filologii Romańskiej w „Ateneum” Szkole Wyższej w Gdańsku (w okresie 2015-2016) oraz (ii) p.o. **Kierownika Zakładu Italianistyki** w Instytucie Filologii Romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego (w roku akademickim 2018-2019). Ponadto, w trakcie pracy zawodowej, za osiągnięcia naukowe, trzykrotnie został wyróżniony nagrodą Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego (w latach 2015, 2016, 2017), a w roku 2019 otrzymał stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców.

2. Ogólna charakterystyka dorobku naukowego

Dorobek naukowy dr. Daniela Słapka opublikowany po uzyskaniu stopnia naukowego doktora liczy łącznie **36** pozycji bibliograficznych, na które składają się: **3** monografie autorskie (w tym jedna napisana na podstawie rozprawy doktorskiej i jedna we współautorstwie), **22** prace naukowe opublikowane w czasopismach naukowych i monografiach wieloautorskich (w tym 2 artykuły we współautorstwie), **2** zestawienia bibliograficzne; **3** współredagowane monografie wieloautorskie, **6** tomów czasopism naukowych (w tym 4 współredagowane i 2 redagowane samodzielnie).

Na podkreślenie zasługuje fakt, że Habilitant publikował swoje prace w prestiżowych **czasopismach zagranicznych**, takich jak włoskie czasopismo *Rassegna Italiana di Linguistica Applicata* (2017, 2018), amerykańskie *Italica* (2015), niemieckie *Romanische Forschungen* (2021) i *Zeitschrift für romanische Philologie* (2020) oraz w uznanych **czasopismach polskich** ośrodków naukowych i akademickich, m.in. *Italica Wratislaviensia* Uniwersytetu Wrocławskiego (2016, 2019) czy *Kwartalnik Neofilologiczny* Polskiej Akademii Nauk (2014, 2021).

3. Ocena osiągnięcia naukowego w rozumieniu art. 219 Ustawy z 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (wraz ze zmianami)

Jako główne osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku dr Daniel Słapek wskazał **cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych** pt. *Problemy gramatyki (gramatykografii) włoskiej: analiza i reinterpretacja wybranych zagadnień z perspektywy nienatywnej / Grammatica (grammaticografia) italiana: analisi e reinterpretazione di alcuni problemi grammaticali in una prospettiva non nativa*. Cykl ten obejmuje 8 artykułów opublikowanych w latach 2015-2021.

Tytuł niewątpliwie trafnie oddaje zarówno przedmiot badań (gramatyka i gramatykografia włoska), jak i zastosowane podejście metodologiczne (z perspektywy nienatywnej). Zabrakło w nim natomiast - ważnego z punktu widzenia praktycznego zastosowania - bezpośredniego odniesienia do wyraźnego ukierunkowania badań na potrzeby (glotto)dydaktyki i metodologii nauczania gramatyki włoskiej. W autoreferacie Habilitant wskazuje dwa artykuły, którym przypisuje funkcję wprowadzenia do problemu metodologii i dydaktyki gramatyki włoskiej. Są to teksty pt. „Argomenti grammaticali nei manuali e nei certificati d’italiano LS” (2017) oraz „Incompletezza delle grammatiche didattiche della lingua italiana: un’analisi confrontativa” (2018), w których poddaje analizie sposoby prezentowania wybranych zagadnień gramatycznych w oparciu o 3 kategorie materiałów źródłowych: podręczniki do nauczania języka włoskiego, gramatyki dydaktyczne przeznaczone dla obcokrajowców oraz certyfikaty poświadczające znajomość języka. Wyniki tej wstępnej analizy pozwoliły na wyznaczenie głównych problemów badawczych. Wśród ujawnionych w toku analizy konkretnych mankamentów w sposobach przedstawiania materiału gramatycznego Habilitant wymienia (i) nieadekwatne do poziomu znajomości języka umiejscowienie konkretnych zagadnień gramatycznych (na przykładzie rozbieżności we wprowadzaniu czasu *futuro semplice* na różnych poziomach biegłości językowej: od A1 do B2), (ii) niekompletność i brak precyzji w prezentowaniu konkretnych zagadnień (na przykładzie nieodmiennych form *zaimka względnego* (*che, cui*) oraz tworzenia form czasu *passato prossimo* z *czasownikami modalnymi i zwrotnymi*), (iii) całkowity brak odniesienia do kategorii gramatycznej w niektórych gramatykach dydaktycznych języka włoskiego (na przykładzie *rodzajnika cząstkowego*).

W oparciu o wyniki badań zaprezentowane w wymienionych dwóch tekstach wprowadzających Habilitant identyfikuje dwa główne problemy gramatyki włoskiej, które określa jako: (i) „brak standardów dotyczących kompetencji gramatycznych i właściwych im poziomów biegłości językowej” (ujawniony m.in. w certyfikatach języka włoskiego jako obcego) oraz (ii) „niekompletność gramatyk dla obcokrajowców”.

Pozostałe prace omawianego cyklu (6 artykułów) - w dużym uproszczeniu - można zdefiniować jako badania nad uporządkowaniem reguł gramatycznych odnoszących się do wybranych zagadnień. Refleksję nad tworzeniem nowych reguł oraz przeformułowaniem (lub doprecyzowaniem) istniejących poprzedza krytyczna analiza sposobu ich prezentacji w istniejących materiałach dydaktycznych. Zastosowane podejście zapewnia spójność ocenianego cyklu zarówno w aspekcie tematycznym (merytorycznym), jak i metodologicznym.

3.1 Spójność tematyczna

Jako punkt wyjścia refleksji językoznawczej i gramatykograficznej Habilitant wykorzystuje wybrane kategorie gramatyczne (*czasownik*, *zaimek względny* i *rodzajnik*), w oparciu o które konsekwentnie realizuje badania zmierzające do uporządkowania zagadnień gramatycznych pod kątem nauczania języka włoskiego jako języka obcego.

Głównym przedmiotem zainteresowania Habilitanta jest analiza form fleksyjnych czasownika. Temu zagadnieniu w całości poświęcone zostały 4 teksty omawianego cyklu. Dwa artykuły: „Il congiuntivo nelle grammatiche d'italiano per stranieri: un'analisi critica dell'introduzione delle forme verbali” (2020) oraz „La presentazione delle (ir)regolarità flessive nelle grammatiche d'italiano per stranieri: il caso dei tempi passati dell'indicativo” (2020) dotyczą weryfikacji reguł i komentarzy gramatycznych w wybranych gramatykach dla obcokrajowców. Analiza porównawcza dotyczy sposobu wprowadzenia form fleksyjnych pod kątem ich kompletności i precyzji (w pierwszym tekście w odniesieniu do trybu łączącego *congiuntivo* (*presente*, *imperfetto*), natomiast w drugim w odniesieniu do form fleksyjnych *passato prossimo* (*participio passato*), *imperfetto indicativo* i *passato remoto*). Habilitant nie ogranicza się do analizy krytycznej, ale przedstawia propozycje uporządkowania i doprecyzowania reguł w taki sposób, aby uniknąć długich i zniechęcających list czasowników nieregularnych w

podręcznikach. Dla *congiuntivo presente* proponuje np. rozróżnienie - w ramach kategorii czasowników nieregularnych - grupy czasowników, których wybrane formy fleksyjne tworzone są na podstawie tematu czasu *presente indicativo* (typu *andare > vada*) oraz grupy czasowników nieregularnych właściwych (typu *dare > dia*). Dla *participio passato* proponuje wyznaczenie faktycznej grupy czasowników nieregularnych właściwych oraz klas czasowników, których forma może zostać ustalona na podstawie bezokolicznika, natomiast dla *passato remoto* wyraźne wskazanie zależności między formami *participio passato* a *passato remoto* (typu *preso > presi*).

Z punktu widzenia (glotto)dydaktyki języka włoskiego ważne i nowatorskie są wnioski wynikające z dwóch artykułów omawianego cyklu w całości poświęconych formom czasu *passato remoto* czasowników zakończonych na *-ere*. Przedmiotem zainteresowania Habilitanta jest występująca we współczesnym języku włoskim podwójna regularna koniugacja tej grupy czasowników (2 serie form fleksyjnych: *-ei, -é, -erono* oraz *-etti, -ette, -ettero*). W artykule pt. „Note sull’insegnamento del passato remoto regolare dei verbi uscenti in *-ere*: analisi dei materiali didattici” (2020) analiza dotyczy sposobu przedstawiania zasad dotyczących wspomnianych form fleksyjnych w 3 typach materiałów dydaktycznych: gramatykach dla obcokrajowców, podręcznikach do nauczania włoskiego jako języka obcego oraz tablicach koniugacyjnych czasowników. Porównanie wykazało, że obie serie fleksyjne *-etti, -ette, -ettero* oraz *-ei, -é, -erono* są traktowane w wymienionych materiałach dydaktycznych jako równoważne (tylko jedna z uwzględnionych przez Habilitanta gramatyk sugerowała przewagę użycia form fleksyjnych *-etti, -ette, -ettero*). Rzeczywiste użycie form fleksyjnych *-ei, -é, -erono* oraz *-etti, -ette, -ettero* zostało przez Habilitanta zbadane na 3 korpusach: *Italian Web 2016* systemu Sketch Engine, *CORIS* oraz *la Repubblica* i omówione w artykule pt. „Doppia coniugazione regolare del Passato Remoto in italiano contemporaneo: la (falsa?) alternanza tra le forme verbali uscenti in *-ei, -è, -erono* ed *-etti, -ette, -ettero*”. Wyniki uzyskane na podstawie analizy korpusowej pozwoliły na podważenie normy traktującej wspomniane formy fleksyjne jako tożsame (ujawniła istotne rozbieżności ilościowe w użyciu badanych form fleksyjnych wykazując przewagę ilościową regularnych form *-etti, -ette, -ettero*).

Z punktu widzenia (glotto)dydaktyki trafnie dobrane zostały również zagadnienia dotyczące rodzajnika, do którego Habilitant powraca dwukrotnie: w tekście wprowadzającym pt. „Incompletezza delle grammatiche didattiche della lingua italiana:

un'analisi confrontativa" (2018), w którym rodzajnik cząstkowy (*articolo partitivo*) posłużył jako przykład ilustrujący niekompletność gramatyk dydaktycznych oraz w tekście pt. „L'uso dell'articolo determinativo davanti ai singenionimi affettivi preceduto da un possessivo: un quadro statistico" (2021), w którym Habilitant przedstawił szczegółową analizę użycia rodzajnika określonego z rzeczownikami afektywnie określającymi członków rodziny poprzedzonymi przymiotnikiem dzierżawczym. Analiza 14 gramatyk napisanych przez włoskich językoznawców i przeznaczonych dla odbiorcy natywnego posłużyła do zgromadzenia pełnego zestawu reguł służących do opisu badanego zjawiska. Weryfikacja faktycznego użycia rodzajnika w omawianym typie syntagmy - w oparciu o analizę korpusową (*Web Italian 2016 SkE* w porównaniu z *CORIS* oraz *la Repubblica*) - pozwoliła Habilitantowi na wyciągnięcie interesujących wniosków, z których wynika, że na użycie rodzajnika określonego ma wpływ (bezpośredni) stosunek emocjonalny mówiącego do członka rodziny (w syntagmie z rzeczownikiem *mamma/papà* dla przymiotników *mio/mia* przeważa brak rodzajnika, podczas gdy dla pozostałych przymiotników dzierżawczych preferowane jest użycie z rodzajnikiem).

Istotne znaczenie dla (glotto)dydaktyki języka włoskiego ma również zagadnienie omówione w artykule zatytułowanym „Il pronomo relativo rivisto" (2015), w którym Habilitant proponuje uporządkowanie i przeformułowanie niektórych reguł dotyczących zaimka względnego (*che, quale, cui*) w oparciu o analizę wybranych gramatyk dla obcokrajowców (wykorzystywanych na kursach gramatyki opisowej) oraz ich konfrontację z faktycznym użyciem zaimków względnych w tekstach (na podstawie korpusu *Italian Web-as-Corpus (ItWaC)*).

3.2 Spójność w zakresie stosowanych rozwiązań metodologicznych

Całość prac badawczych przeprowadzona została w oparciu o konsekwentnie stosowaną metodologię badawczą prowadzoną z perspektywy nienatywnej. Wszystkie prace, których celem jest weryfikacja i usystematyzowanie reguł gramatycznych (na przykładzie czasownika, zaimka względnego i rodzajnika) oparte są na analizie porównawczej wybranych materiałów gramatycznych pod względem sposobu przedstawienia omawianego zagadnienia gramatycznego. Ta metoda jest stosowana

systematycznie i konsekwentnie we wszystkich badaniach, przy czym wybór konkretnych materiałów dydaktycznych (głównie gramatyk dydaktycznych dla obcokrajowców, podręczników do nauki języka włoskiego jako obcego) odbywa się według precyzyjnie określanych kryteriów (np. deklaracja autorów o uwzględnieniu kryteriów ESKOJ). Staranna i systematyczna analiza gramatyk i podręczników pod względem sposobu przedstawienia zasad gramatycznych na potrzeby dydaktyki języka włoskiego jako języka obcego pozwoliła Habilitantowi na wyznaczenie zagadnień podlegających ponownej interpretacji i/lub przeformułowaniu.

Drugie z konsekwentnie stosowanych rozwiązań metodologicznych polega na konfrontacji opisanych przez gramatyki reguł z faktycznym użyciem określonych form gramatycznych w tekstach i przebiega z wykorzystaniem korpusów językowych (*Web Italian 2016 Sketch Engine, CORIS, la Repubblica, Italian Web-as-Corpus*). Weryfikacji pod kątem faktycznego użycia w tekstach poddane zostały m.in. zaimek względny (w artykule pt. „Il pronome relativo rivisto”), rodzajnik określony z rzeczownikiem afektywnie określającym członków rodziny poprzedzonym przymiotnikiem dzierżawczym (w artykule pt. „L’uso dell’articolo determinativo davanti ai singenionimi affettivi preceduto da un possessivo: un quadro statistico”) oraz frekwencja użycia regularnych form fleksyjnych czasu *passato remoto* czasowników zakończonych na *-ere* (w artykule pt. „Doppia coniugazione regolare del Passato Remoto in italiano contemporaneo: la (falsa?) alternanza tra le forme verbali uscenti in *-ei, -è, -erono* ed *-etti, -ette, -ettero*”). Ustalenia dokonane metodą analizy korpusowej są punktem wyjścia do wskazania reguł gramatycznych w pełni uwzględniających normę użytkową.

Konkluzja

Wybór problematyki badań, umiejętne zastosowanie odpowiedniej i aktualnej metody badawczej (przy zachowaniu spójność metodologicznej) w połączeniu z wysokim poziom merytorycznym omawianych prac potwierdzają rzetelny warsztat naukowo-badawczy Habilitanta i umiejętność samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Proponowane rozwiązania dotyczące zwiększenia precyzji i efektywności w zakresie sposobów przedstawiania reguł gramatycznych w materiałach dydaktycznych mają - oprócz walorów teoretycznych - również zastosowanie praktyczne. Badania w tym

zakresie wnoszą istotny wkład w metodologię nauczania gramatyki języka włoskiego gramatyki języka włoskiego jako obcego i mogą stanowić inspirację do dalszych badań zarówno w ujęciu (glotto)dydaktycznym, jak i porównawczym. Wskazany jako główne osiągnięcie naukowe cykl artykułów dr. Daniela Słapka stanowi wartościowy wkład w rozwój dyscypliny językoznawstwo.

4. Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego

Mając na uwadze, że Habilitant w autoreferacie wskazuje jako cel swoich badań „systematyzację i reinterpretację wybranych zagadnień gramatyki włoskiej oraz - w przyszłości - stworzenie normatywno-deskryptywnej gramatyki języka włoskiego na poziomie akademickim”, stosowne wydaje się uwzględnienie w ocenie dorobku badawczego dr Daniela Słapka publikacji, które nie zostały ujęte w głównym cyklu, ale kontynuują i uzupełniają badania w tym zakresie tematycznym. Problematyce podjętej w omówionym cyklu artykułów poświęcone są też inne prace Habilitanta, z których 6 podejmuje tematykę ściśle związaną z gramatyką włoską z perspektywy (glotto)dydaktycznej przy zachowaniu pełnej spójności metodologicznej i tematycznej z cyklem.

Trzy artykuły są poświęcone wyłącznie zagadnieniom związanym z czasownikiem: (i) „Sull’ impostazione delle tavole di coniugazione dei verbi italiani ad uso degli stranieri: esempio polacco” (2021), w którym szczegółowej analizie porównawczej poddane zostały wydane w Polsce tablice koniugacyjne czasowników; (ii) „La questione del doppio ausiliare nelle grammatiche per stranieri” (Grochowska-Reiter i Słapek 2021), w którym - po uprzedniej analizie porównawczej wybranych gramatyk dla obcokrajowców pod kątem sposobu prezentacji czasowników, które czasach złożonych mogą występować z oboma posiłkowymi - przedstawione zostały propozycje w zakresie usystematyzowania reguł na potrzeby obcokrajowców; (iii) „Forme verbali alternative (regolari e irregolari) del passato remoto” (2016), w którym - odnalezione w przeanalizowanych tablicach koniugacyjnych - alternatywne formy regularne i nieregularne tzw. czasowników podwójnych (*verbi sovrabbondanti*) zostały zweryfikowane pod kątem ich faktycznego użycia w oparciu o korpusy językowe i ankietę obejmującą 1200 rodzimych użytkowników języka.

Pozostałe 3 artykuły: „Discordanze teorico-pratiche nella presentazione di alcune norme grammaticali al livello A1/A2 nelle grammatiche di italiano LS/L2” (Grochowska-Reiter i Słapek 2019), „Sillabi (linee guida) per la lingua italiana non materna e la questione della grammatica” (2019) oraz „Płynna gramatyka. Wybrane problemy metodologii i dydaktyki gramatyki języka włoskiego” (2016) nawiązują bezpośrednio do problematyki związanej z weryfikacją sposobów przedstawiania zagadnień gramatycznych w wybranych materiałach dydaktycznych.

Dorobek naukowo-badawczy dr. Daniela Słapka po uzyskaniu stopnia doktora został znacznie wzbogacony, zarówno pod względem ilościowym (przed doktoratem 6 publikacji), jak i jakościowym (przez rozszerzenie i pogłębienie tematyki badań). Oprócz omówionych wyżej zagadnień związanych z gramatyką języka włoskiego (głównie w ujęciu dydaktycznym), zainteresowania naukowe Habilitanta koncentrują się wokół zagadnień związanych z analizą i interpretacją językoznawstwa z perspektywy metalingwistycznej oraz przekładoznawstwem (głównie pod kątem narzędzi analizy przekładu i oceny jakości przekładu). Ważnym uzupełnieniem tej tematyki są prace Habilitanta z zakresu leksykografii (stanowiące kontynuację tematyki doktoratu) oraz bibliometrii.

Oprócz ocenianego cyklu powiązanych tematycznie artykułów, za istotny wkład w rozwój językoznawstwa należy uznać również monografię Habilitanta pt. „Rozważania metajęzykoznawcze” (2017), wydaną w serii „Studia z Metodologii i Filozofii Językoznawstwa”. W kolejnych 6 rozdziałach w sposób syntetyczny i - co niemniej ważne - przystępny dla czytelnika omówione zostały najważniejsze problemy językoznawstwa: (i) definicje i wzajemne relacje języka, komunikacji i kultury, (ii) zagadnienie paradygmatów językoznawstwa oraz (iii) określenie definicji dyscypliny i jej granic (podkreślenie związków między lingwistyką a antropologią kulturową, co znajduje wyraz w tytule 4 rozdziału monografii „Dlaczego językoznawstwo antropologiczne?”).

Tematyka prac Habilitanta obejmująca zagadnienia związane z przekładem koncentruje się głównie na wykorzystaniu narzędzi analizy i oceny jakości przekładu. Teksty powstałe w ramach tematyki przekładoznawczej zostały zebrane w monografii pt. „Narzędzia analizy przekładu” (Majdzik, Słapek 2015).

Poświęcona problematyce leksykograficznej monografia pt. „Lessicografia computazionale e traduzione automatica. Costruire un dizionario-macchina” (2016) jest wynikiem badań prowadzonych w ramach studiów doktoranckich i powstała na podstawie rozprawy doktorskiej.

Ciekawą pozycją w dorobku Habilitanta jest też artykuł pt. „Sulla declinazione dei cognomi italiani in polacco” (2019) poświęcony zasadom odmiany przez przypadki włoskich nazwisk w języku polskim. Również w tym wypadku badania zostały oparte na analizie faktycznych użyć (na przykładzie tekstów z czasopisma *Italica Wratislaviensia*).

Ostatnie prace Habilitanta, zrealizowane w ramach projektu „**Bibliografia italianistyki polskiej**”, to cenne dla międzynarodowego środowiska italianistycznego zestawienia obejmujące pełną bibliografię naukową polskiej italianistyki za lata kalendarzowe 2019 i 2020.

5. Ocena aktywności naukowej, udziału w konferencjach, projektach badawczych, komitetach redakcyjnych

Dr Daniel Słapek bierze czynny udział w życiu naukowym. Odbił trzy **staże naukowe** w zagranicznych ośrodkach akademickich: Petersburski Uniwersytet Państwowy (2019), Université Sorbonne Nouvelle - Paris 3, Département d'Etudes Italiennes et Roumaines (2018) oraz Università degli Studi Roma Tre, Dipartimento di Filosofia, Comunicazione e Spettacolo (2017). W ramach **programu Erasmus+** kilkakrotnie uczestniczył zarówno w wyjazdach dydaktycznych (Staff Teaching Mobility), jak i szkoleniowych (Staff Training Mobility). Po uzyskaniu stopnia doktora wziął udział w **24 konferencjach krajowych i zagranicznych**. Zrealizował łącznie **9 projektów badawczych** finansowanych w ramach konkursów krajowych (we wszystkich pełnił funkcję kierownika projektu).

Habilitant jest członkiem czterech **stowarzyszeń naukowych**: Stowarzyszenie Italianistów Polskich, Società Internazionale di Linguistica e Filologia Italiana, American Association od Teachers of Italian oraz Pacific Ancient and Modern Language Association.

Posiada bogate doświadczenie w **pracach redakcyjnych** i jest **członkiem komitetu naukowego** włoskiego czasopisma *Italiano a Stranieri* (wyd. Edilingua, Rzym) oraz serii naukowej „University, Teaching & Research” (Pensa Multimedia, Lecce). Od 2015 roku jest **redaktorem tematycznym** czasopisma naukowego *Italica Wratislaviensia*, prowadzonego przy Instytucie Filologii Romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego (wyd. Adam Marszałek, Toruń).

Był członkiem Zespołu doradczego do spraw wykazów czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych w dyscyplinie naukowej językoznawstwo, powołanego przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (od 28.01 do 30.04.2019).

6. Ocena aktywności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr Daniel Słapek jest doświadczonym nauczycielem akademickim. Prowadził różnorodne zajęcia (szczegółowo wymienione w p.6 autoreferatu). Osiągnięcia w zakresie dydaktyki najlepiej potwierdzają opinie samych studentów, którzy doceniają zarówno rzetelność, wiedzę, profesjonalizm, jak i pasję, otwartość i zaangażowanie Habilitanta.

W trakcie pracy zawodowej Habilitant pełnił liczne funkcje organizacyjne (m.in. instytutowy koordynator programu Erasmus+, koordynator ds. systemu USOS dla kierunku italianistyka UWrocław). Za zaangażowanie w prace organizacyjne uczelni otrzymał nagrodę Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego w 2018 roku.

Był organizatorem i współorganizatorem kilku konferencji naukowych i uczestniczył w komitetach naukowych konferencji zagranicznych (pełny wykaz w załączonym do autoreferatu wykazie osiągnięć naukowych).

Podsumowując osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne należy podkreślić, że dr Daniel Słapek doskonale potrafi łączyć pracę naukową z pracą dydaktyczną i organizacyjną. Zaangażowanie w każdej z tych dziedzin potwierdza, że jest w pełni ukształtowanym, samodzielnym badaczem.

WNIOSEK KOŃCOWY

Wskazany jako główne osiągnięcie naukowe cykl powiązanych tematycznie 8 artykułów naukowych pt. *Problemy gramatyki (gramatykografii) włoskiej: analiza i reinterpretacja wybranych zagadnień z perspektywy nienatywnej / Grammatica (grammaticografia) italiana: analisi e reinterpretazione di alcuni problemi grammaticali in una prospettiva non nativa* odpowiada wymaganiom określonym w art. 219 ust.1 pkt 2 Ustawy z 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (z późn. zm). Zarówno wspomniany cykl artykułów, jak i pozostały dorobek naukowo-badawczy Habilitanta **stanowią wartościowy wkład w rozwój badań językoznawczych** w zakresie gramatyki włoskiej z perspektywy glottodydaktycznej.

Osiągnięcia naukowe Habilitanta w połączeniu z aktywnością dydaktyczną i organizacyjną pozwalają stwierdzić, że jest On w pełni przygotowany do samodzielnej pracy naukowej i dydaktycznej. **Spełnia kryteria samodzielnego pracownika naukowego oraz ustawowe wymagania stawiane habilitantom.**

Przychylam się do wniosku o **nadanie dr. Danielowi Ślaskowi stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa.**